

אין המדינה האושר העליון של האדם. זה ניתן להאמר במדינה רגילה, שאינה עולה לערך יותר גדול מחברת אחריות גדולה, שנשארו המוני האידיאות, שהן עטרת החיים של האנושיות, מרחפים ממעל לה, ואינם נוגעים בה. מה שאין כן מדינה שהיא ביסודה אידיאלית, שחקוק בהויתה תוכן האידיאלי היותר עליון שהוא באמת האושר היותר גדול של היחיד. מדינה זו היא באמת היותר עליונה בסולם האושר, ומדינה זו היא מדינתנו, מדינת ישראל, יסוד כסא ד' בעולם, שכל חפצה הוא שיהיה ד' אחד ושמו אחד, שזהו באמת האושר היותר עליון. אמת, שאושר נשגב זה צריך הוא לביאור ארוך כדי להעלות אורו בימי חושך, אבל לא מפני זה יחדל מלהיות האושר היותר גדול.

2. אגרות ראייה א עמ' קפד, אגרת קמד (שנת תרס"ח)

אם נעזוב את שעת הכושר של התחלת התפתחות הישוב, והחלישות הגופנית והרוחנית וחסרון אמצעי המלחמה יבואו עד מרום קצם אצל שלומי אמונים שבא"י, והיד הרמה המחומשת בהפקרות ודרכי הגויים, באין זכר לקדושת ישראל באמת, המחפה את חרסיה בסיגים של לאומיות מזויפת בגררים של היסטוריה ושל חיבת השפה, המלבישה את החיים צורה ישראלית מבחוץ במקום שהפנים כולו הוא אינו יהודי, העומד להיות נהפך למשחית ולמפלצת, ולסוף ג"כ לשנאת ישראל וארץ ישראל, כאשר כבר נוכחנו עפ"י הניסיון, - היד הטמאה הזאת תתגבר, אז אין די באר גדול האסון. אבל בדי בטחתי, שלא יתן למוט רגלנו, וכל חרד לדבר ד', וכל חפץ בישועת עמו וארץ קדשו, יעמד על דגלנו, ונתחיל ליסד בציון פינת יקרת, ולהחיות את הישוב החדש, על בסיס טהרת האמונה, המחוברת עם ששון החיים ודרישת משאלותיהם הצודקות, והיה ד' עמנו, לקומם הריסות עמנו לדור דורים. ואתה, עורך נכבד, שים נא ידך עמנו, ובא בראש כל חלוץ, לימין ד' רוממה.

3. אורות עמ' קמט

האהבה הגדולה, שאנחנו אוהבים את אומתנו, לא תסמא את עינינו מלבקר את כל מומיה, אבל הננו מוצאים את עצמיותה, גם אחרי הבקורת היותר חפשית, נקיה מכל מום. כולך יפה רעיתי ומום אין בד'.

4. מאמרי ראייה עמ' 298

הננו הולכים ומגששים כעורים קיר כל ימי התחיה הלאומית. מעת אשר הוכרה בשמה בארץ החיים. הרגש החזק המפעם בקרבנו הוא הרבה יותר עז וטהור, הרבה יותר גדול ונשא, מכל ההסברים השונים אשר אנו תמיד מתאמצים להסבירו. לבושים צואים אנחנו מלבישים את בן המלך, כי לא נוכל בנשמותינו הרצוצות לתאר את גדלו - גדלנו. מה איומות הן המחשבות אשר עלו על הלב מראשית ימי התגלות תחיתנו הלאומית עד כה! - מחשבות, שאם היה בהן קורטוב של אמת היו יכולות להמית גם עם חי וק"ו שאין בהן כח להחיות עם מת. אבל כל אלה המחשבות הזרות וכל ארחות התורה ודרכי החיים האפלים היוצאים מהן לא יכלו לנגוע עד מה בעצמה של נשמת אלהים-חיים ההולכת ומתגברת בתוכנו ומקיצה אותנו לתחיה. מבשרת ציון העומדת על הר גבוה, האומרת לערי יהודה: הנה אלוהיכם. וזהו העד היותר נאמן על שלמות נשמת אלהים חיים המפעמת במסתרים בתוך תנועת התחיה שלנו, כי לא הגיוני לבב אנוש ולא רוח בשר חציר הגה את כל החזון הגדול הזה של תחיתנו, כי אם דבר ד' הוא זרם אור אל אלהי ישראל הוא המתגלה בכל תנועותינו הקטנות עם הגדולות, הוא ההולך לפנינו לישר הדורים והוא שוכן עמנו גם בכל טומאותינו, מצמצם את כח גדלו לפי מדת כח גונו השבור ולפי חילה של נשמתנו הרסוקה, ששניהם יחד שבים לתחיה בהדרגה איטית.

5. שמונה קבצים, קובץ 2 פסקה רא

שואלים במה זכה דורנו לגאולה. התשובה פשוטה היא, הוא זכה מפני שעסק במצוה היותר גדולה שבכל המצוות, במצווה השקולה ככל התורה כולה, מפני שהוא עסק בגאולת ישראל. ולא רק עסק, אלא הוא עוסק ויעסוק בלא הרף בגאולתו, וכח אלהי זה מרוממהו ומשגבהו בישועה. גם כל אלה שעומדים מרחוק או שמתנגדים לכל הפעולות המביאות את הגאולה הגלויה, גם הם בכלל הזוכים הם, מפני שעל ידי תביעותיהם, התוכן של התעסקות הגאולה מתבהר ומתברר יותר, ונעשה יותר זך, יותר מאיר, יותר חיוני ויותר ישראלי אמתי, יותר שואב ממקור החיים הטהורים המפכים ממקור ישראל, ממעין היוצא מבית ד'. ישבעו מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.